

**การวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม และสุขภาวะทางการเงิน ของ
พนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3 บริษัท ในจังหวัดราชบุรี**
**Personal Financial Planning, Saving Behavior and Financial Well-being
of Employees at three small and medium Enterprise Companies in
Ratchaburi Province**

ภูมิภัสร์ รุ่งราชสี^{1*} และ ทิพย์วัลย์ สุรินยา²
Phumpat Rungrasee^{1*} and Tippavan Surinya²

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันนี้เรื่องการเงินเป็นเรื่องที่สำคัญมากในชีวิตอย่างหนึ่ง สืบเนื่องจากเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ทวีคูณมากขึ้นทุกวันและส่งผลกระทบไปทั่วโลกเป็นวงกว้าง การศึกษาการวางแผนทางการเงิน พฤติกรรมการออม และสุขภาวะทางการเงินจึงมีบทบาทอย่างมากกับชีวิตประจำวันเพื่อรับมือกับสถานการณ์วิกฤติในอนาคต บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม และสุขภาวะทางการเงินของพนักงาน 2) ศึกษาเปรียบเทียบสุขภาวะทางการเงิน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กับสุขภาวะทางการเงินของพนักงาน และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออม กับสุขภาวะทางการเงินของพนักงาน เป็นงานวิจัยเชิงบรรยาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ พนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3 บริษัท ในจังหวัดราชบุรี จำนวน 150 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การวางแผนการเงินส่วนบุคคลและพฤติกรรมการออมของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่สุขภาวะทางการเงินของพนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง 2) พนักงานที่มีระดับการศึกษา ความสมดุระหว่างรายรับรายจ่าย การจัดการหนี้สิน ภาพรวมของรายได้ ประสบการณ์ลงทุนหรือความรู้ในสินทรัพย์ และภาพรวมสินทรัพย์ ที่แตกต่างกันมีสุขภาวะทางการเงินแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 3) พนักงานที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส การเลือกออมเงินกับสถาบันการเงิน และมีบุคคลที่ต้องดูแลรับผิดชอบที่แตกต่างกันมีสุขภาวะทางการเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4) การวางแผนการเงิน

¹ นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*Corresponding author: phumpat.r@gmail.com

ส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 5) พฤติกรรมการออมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: การวางแผนการเงินส่วนบุคคล, พฤติกรรมการออม, สุขภาวะทางการเงิน

Abstract

Nowadays, finances are a very important issue in life due to the outbreak of COVID-19 disease. That is increasing every day and has a wide impact around the world. Education of Personal Financial Planning, Saving Behavior, and Financial Well-Being Therefore, it plays a huge role in our daily life to cope with future crises. The objectives of this study were 1) to study the level of personal financial planning, savings behavior, and financial well-being of employees. 2) to compare the financial well-being of employees classified according to their personal factors. 3) to study the relationship between personal financial planning and the financial well-being of employees and 4) to study the relationship between saving behavior and with financial well-being of employees. It is descriptive research. The sample was 150 employees. The data were collected by using questionnaires and were analyzed by using a statistical package program.

The results of the research found that 1) Personal financial planning and savings behavior of employees were overall at a high level, but the financial well-being of employees of three small and medium-sized enterprise companies in Ratchaburi province was at a moderate level. 2) Employees with different levels of education balance of income and expenses, debt management, overall income, investment experience or asset knowledge, and asset overview when compared with debt had differences in financial well-being with statistically significant at .01 and .001 levels. 3) Employees of different sex, age, and marital status, choosing to save with financial institutes and some individuals are responsible had no differences in financial well-being with statistics significant at .01 and .001 level 4) All aspects of personal financial planning are positively related to financial well-being, with statistically significant at the 0.01 level 5) Savings behavior has a positive relationship with financial well-being, with statistically significant at the .01 level.

Keywords: Personal Financial Planning; Saving Behavior; Financial Well-Being

บทนำ

การวางแผนทางการเงินถือเป็นเรื่องสำคัญมากในสภาวะเศรษฐกิจที่ในปัจจุบัน ทั้งเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งสถานการณ์โรคระบาดในปัจจุบันการวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม การวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดความพร้อมและการเงินมีความมั่นคง ซึ่งในวัยทำงานก็จำเป็นต้องรู้วิธีการวางแผนการจัดสรรรายรับให้เพียงพอเหมาะสม เมื่อมีครอบครัวก็จำเป็นต้องดูแลทั้งคนในครอบครัวและตนเอง ทำให้มีภาระความรับผิดชอบทางการเงินมากขึ้น ทำให้การจัดการทางการเงินมีความสำคัญมากขึ้น แม้เข้าสู่วัยเกษียณก็จำเป็นต้องจัดการทางการเงิน เนื่องจากเป็นวัยที่มีรายได้ลดลงแต่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ยังคงอยู่หรืออาจสูงขึ้น (Wongchan, 2010) การวางแผนการเงินส่วนบุคคล จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะระบบเศรษฐกิจในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้นทำให้การจัดการการเงินยากมากขึ้น หากประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นอย่างดี ก็จะส่งผลให้การวางแผนการเงินของแต่ละบุคคลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้จนนำไปสู่การมีอิสรภาพทางการเงิน ซึ่งหมายถึงการมีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงเพียงพอที่จะใช้ชีวิตได้อย่างสุขสบายตามอัธยาศัย

จากปัญหาทางเศรษฐกิจในภาพรวม ทำให้การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลได้รับความสนใจจากนักวิจัยมากขึ้น และการศึกษาเกี่ยวกับสุขภาวะทางการเงินของบุคคลนั้นยังมียูบ่าง เช่น Brounen, Koedijk, & Pownall (2016) ได้ศึกษา พบว่า อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถทางการเงินของตนเองและพฤติกรรมด้านการออมมีผลต่อความเพียงพอในการออมเพื่อการเกษียณอายุ และ Farrell and Risse (2016) ได้ศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรและสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเงินมีผลต่อรูปแบบการออมและการลงทุนของสตรีชาวออสเตรเลีย ส่วนในประเทศไทย พบว่า พฤติกรรมการออมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเพียงพอจากการออมเพื่อเตรียมเกษียณของคนทำงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนในประเทศไทย (Nusith, et. al., 2014) ได้ศึกษาและธนาคารแห่งประเทศไทยได้สำรวจทักษะทางการเงินของประชาชนไทย พบว่า ประชาชนในจังหวัดราชบุรีมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านพฤติกรรมและทัศนคติทางการเงินต่ำ (Bank of Thailand, 2017) เห็นได้ว่า ส่วนใหญ่นักวิจัยด้านการเงินส่วนบุคคลนิยมศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมและการลงทุนของบุคคลและความพึงพอใจต่อผลที่เกิดจากการออมของบุคคล ซึ่งการออมและการลงทุนนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และความพึงพอใจในปริมาณเงินออมเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่แสดงถึงสุขภาวะทางการเงิน

ทั้งนี้ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะทางการเงิน ไม่ว่าจะเป็นสภาพคล่อง ภาระหนี้ และสินทรัพย์ มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ต้องให้ความสำคัญและเล็งถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้กับพนักงานของตน หากพนักงานไม่มีสภาพคล่องทางการเงิน บริหารจัดการภาระหนี้ได้ไม่ดี และการออมที่น้อยเกินไปจนอาจไม่มีสินทรัพย์เลยจะส่งผลต่อสุขภาวะทางการเงินตามมามาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม กับสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี อันจะนำไปสู่การนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อ

พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการบริหารจัดการการเงินที่ไม่ดีลดภาระหนี้สินในอนาคต และสร้างสุขภาวะทางการเงินต่อพนักงานในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม และสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กับสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออม กับสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี

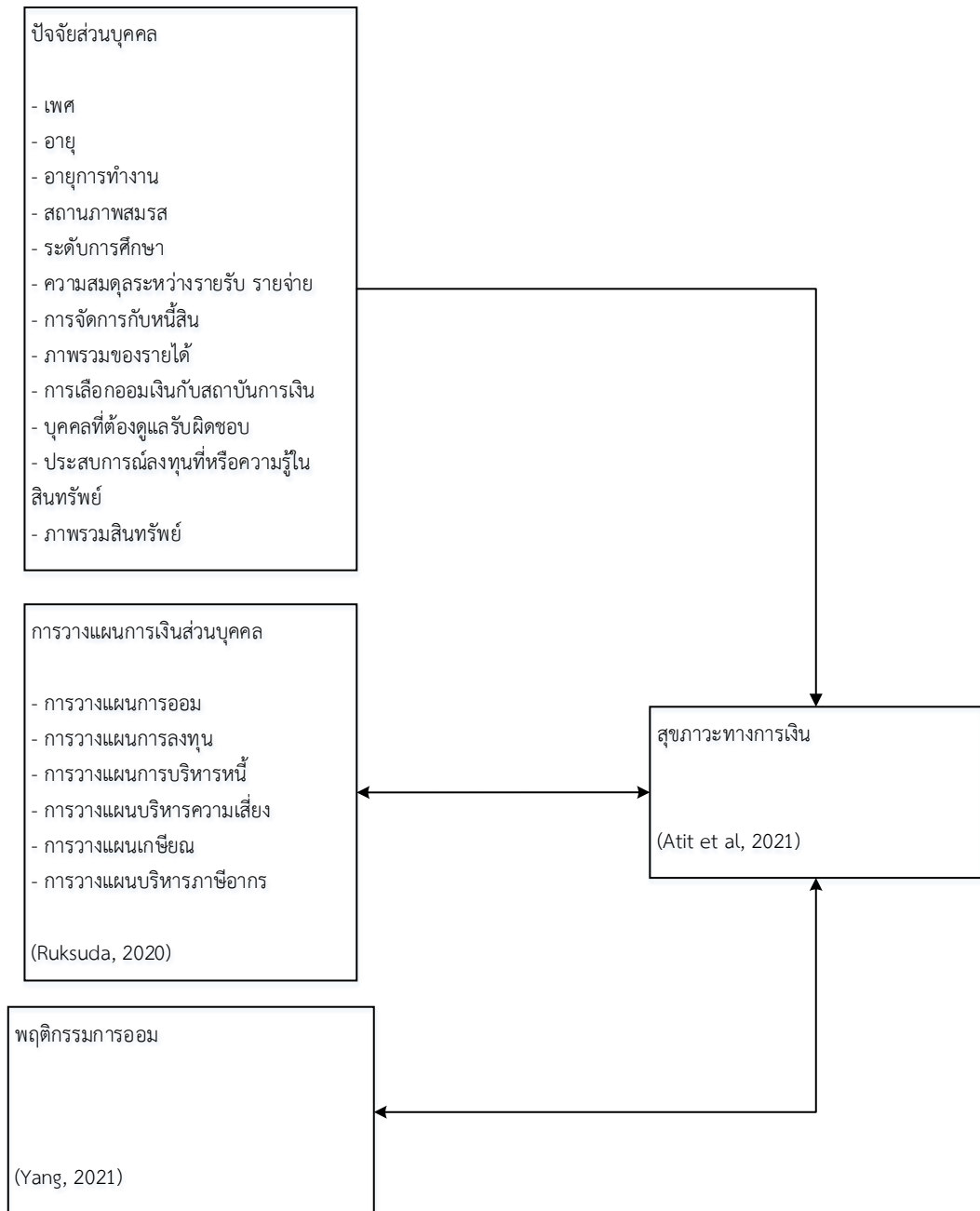
สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีสุขภาวะทางการเงินต่างกัน
- สมมติฐานที่ 2 การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานมีความสัมพันธ์กับสุขภาวะทางการเงิน
- สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการออมของพนักงานมีความสัมพันธ์กับสุขภาวะทางการเงิน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3 บริษัท ในจังหวัดราชบุรี ทั้งนี้เหตุผลในการเลือกเก็บข้อมูลจาก 3 บริษัท เนื่องจากทั้ง 3 บริษัท มีความหลากหลายของ ช่วงวัยและระดับการศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดจาก 3 บริษัท จำนวน 195 คน ใช้วิธีการคำนวณ ขนาดตัวอย่างด้วยสูตรการคำนวณของ ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5% (Yamane, 1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 131 คน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกต่อการจัดเก็บข้อมูลตามที่ต้องการ การวิเคราะห์ข้อมูลและเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 150 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ที่ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการออม และข้อมูลสุขภาวะทางการเงินเป็นเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล การวางแผนการเงินส่วนบุคคล และพฤติกรรมกรรมการออม ที่มีผลต่อสุขภาวะทางการเงินของพนักงาน ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของคำถามในแต่ละข้อโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยมีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC - Item Objective Congruence Index) โดยแบบสอบถามมีค่า IOC 0.67-1 และนำแบบสอบถามมาทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test) Try out 30 คนที่บริษัทหลักทรัพย์ จำกัด เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือโดยใช้สถิติ Cronbach's Alpha ในการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งได้ผลการวัดค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบสอบถามการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.986
2. แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการออม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.896
3. แบบสอบถามสุขภาวะทางการเงิน ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.910

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำหนังสือจากภาควิชาจิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เสนอต่อผู้บริหารบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี 3 บริษัท เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลทำวิจัย เมื่อได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูลแล้ว เข้าพบผู้จัดการของแต่ละบริษัท เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แจ้งรายละเอียดต่างๆ และขอความร่วมมือในการทำการเก็บข้อมูล ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อให้พนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3 บริษัท ในจังหวัดราชบุรี มีความเข้าใจในข้อคำถามและความต้องการของผู้วิจัย เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีที่จะให้ความร่วมมือ ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้ คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้เพื่อบรรยายเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ อายุการทำงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ความสมดุระหว่างรายรับ รายจ่าย การจัดการกับหนี้สิน ภาพรวมของรายได้ การเลือกออมเงินกับสถาบันการเงิน บุคคลที่ต้องดูแลรับผิดชอบ ประสพการณ์ลงทุนหรือความรู้ในสินทรัพย์ และภาพรวมสินทรัพย์ โดยได้นำมาแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพื่อหาความแตกต่างลักษณะประชากร กับสภาวะทางการเงิน และการหาความสัมพันธ์ของ 2 ตัวแปร โดยใช้สถิติทดสอบ ดังนี้

2.1 ค่า t-test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ ซึ่งจำแนกเป็น 2 กลุ่ม

2.2 ค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรอิสระ ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ในกรณีที่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการของ LSD (Least Significance Difference)

2.3 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย การตีความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของ 2 ตัวแปร

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม กับสภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล

พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.3 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.7 ส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.30 อายุ 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.00 อายุ 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.7 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.0 ส่วนใหญ่มีอายุการทำงาน 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.30 อายุการทำงาน 11 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.7 อายุการทำงาน 20 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.7 และอายุการทำงาน 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.3 สถานภาพสมรส - มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 38.7 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีสถานภาพสมรส - ยังไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 15.3 มีสถานภาพหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีสถานภาพหม้าย คิดเป็นร้อยละ 2.7 และมีสถานภาพแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 2.0 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.3 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.3 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.3 มีรายได้ใกล้เคียงรายจ่าย คิดเป็นร้อยละ 60.0 มีรายได้มากกว่ารายจ่าย คิดเป็นร้อยละ 22.0 และมีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย คิดเป็นร้อยละ 18.0 ส่วนใหญ่จัดการได้อย่างสบาย คิดเป็นร้อยละ 47.3 ไม่มั่นใจในการชำระ(ในปัจจุบัน) คิดเป็นร้อยละ 44.0 และไม่สะดวกในการชำระหนี้ (ในปัจจุบัน) คิดเป็นร้อยละ 8.7 พนักงาน

ส่วนใหญ่พอใช้ ไม่เหลือเก็บ คิดเป็นร้อยละ 48.00 พอใช้และเหลือเก็บ คิดเป็นร้อยละ 42.7 และไม่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 9.3 เลือกออมเงินกับธนาคารพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 39.3 เลือกออมเงินกับธนาคารรัฐ คิดเป็นร้อยละ 34.0 เลือกออมเงินกับบริษัทประกัน คิดเป็นร้อยละ 10.7 เลือกออมเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 8.7 เลือกออมเงินกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 4.7 และเลือกออมเงินกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม คิดเป็นร้อยละ 2.7 มีบุคคลที่ต้องดูแลรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 85.3 และไม่มีบุคคลที่ต้องดูแลรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 14.7 ส่วนใหญ่เป็นเงินฝากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 41.8 เป็นพันธบัตรรัฐบาล หรือกองทุนพันธบัตรรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 23.3 เป็นหุ้นสามัญ หรือกองทุนรวมหุ้น หรือสินทรัพย์อื่นที่มีความเสี่ยงสูง คิดเป็นร้อยละ 20.7 และเป็นหุ้นกู้ หรือตราสารหนี้ คิดเป็นร้อยละ 14.2 ส่วนใหญ่มีทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 44.7 มีทรัพย์สิน มากกว่าหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีทรัพย์สิน เท่ากับหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 25.3

2. ผลการศึกษาระดับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม และสภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี

ข้อมูลการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการออมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.64 ด้านการวางแผนการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 ด้านการวางแผนการบริหารหนี้สินอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 ด้านการวางแผนบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46 ด้านการวางแผนเกษียณอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51 และด้านการวางแผนบริหารภาษีอากรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65

ข้อมูลพฤติกรรมการออมของพนักงาน จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการออมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.53

ข้อมูลสภาวะทางการเงินของพนักงาน จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีสภาวะทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพคล่องทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 ด้านภาระหนี้สินอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.22 และด้านโอกาสสร้างความมั่งคั่งทางการเงินอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.41

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบสภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ความสมดุลระหว่างรายรับรายจ่าย การจัดการกับหนี้สิน ภาพรวมของรายได้ ประสิทธิภาพลงทุนหรือความรู้ในสินทรัพย์ และภาพรวมสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อสภาวะทางการเงิน

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบสุขภาวะทางการเงินของพนักงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	สุขภาวะทางการเงิน		
	t	F	Sig.
เพศ	1.107	-	.270
อายุ		1.212	.219
อายุการทำงาน		1.152	.282
สถานภาพสมรส		.965	.536
ระดับการศึกษา		1.975	.003***
ความสมดุลระหว่างรายรับรายจ่าย		2.652	.000***
การจัดการกับหนี้สิน		2.457	.000***
ภาพรวมของรายได้		2.627	.000***
การเลือกออมเงินกับสถาบัน		1.236	.197
บุคคลที่ต้องดูแลรับผิดชอบ	2.653	-	.106
ประสบการณ์ลงทุนหรือความรู้ในสินทรัพย์		1.719	.016***
ภาพรวมสินทรัพย์	2.496	-	.000***

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กับสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงาน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยรวมและรายด้าน โดยเห็นได้จาก ระดับของการศึกษา ความสมดุลระหว่างรายรับรายจ่าย การจัดการกับหนี้สิน ภาพรวมของรายได้ ประสบการณ์ลงทุนหรือความรู้ในสินทรัพย์ ภาพรวมสินทรัพย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนการเงินส่วนบุคคลกับสุขภาวะทางการเงิน

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	สุขภาวะทางการเงิน	
	r	Sig. (2-tailed)
ด้านการวางแผนการออม	.570	.000***
ด้านการวางแผนการลงทุน	.671	.000***
ด้านการวางแผนการบริหารหนี้	.687	.000***
ด้านการวางแผนบริหารความเสี่ยง	.671	.000***
ด้านการวางแผนเกษียณ	.667	.000***
ด้านการวางแผนบริหารภาษีอากร	.477	.000***
โดยรวม	.700	.000***

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออม กับสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงาน พฤติกรรมการออมโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมกับสุขภาวะทางการเงิน

พฤติกรรมการออม	สุขภาวะทางการเงิน	
	r	Sig. (2-tailed)
พฤติกรรมการออม	.709	.000***
โดยรวม	.709	.000***

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม กับสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงาน มีประเด็นน่าสนใจซึ่งนำมาอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ระดับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม และสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงาน

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดีแสดงให้เห็นว่าพนักงานเห็นประโยชน์และคุณค่าของการวางแผนการเงิน แต่เมื่อพิจารณาด้านการวางแผนการลงทุนกลับอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าพนักงานให้ความสำคัญต่อการวางแผนเพื่อการลงทุนน้อยอาจเป็นเพราะไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุนได้ และอาจเนื่องมาจากความจำเป็นพื้นฐานในการใช้ชีวิตประจำวันและภาระทางครอบครัวและหนี้สินส่งผลให้ไม่สามารถวางแผนการลงทุนได้ สอดคล้องกับผลการศึกษา เรื่อง ความตระหนักของคณีย์ทำงานต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ผลการวิจัยพบว่าคณีย์ทำงานมีความตระหนักต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณในระดับที่มากที่สุด และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถามพบว่าการวางแผนการเงินที่ดีควรวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสม และจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด (Pialuprasidh, 2017)

พฤติกรรมการออมของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานให้ความสำคัญกับการออมจึงแสดงพฤติกรรมการออมในหลากหลายลักษณะเพื่อให้ตนเองบรรลุเป้าหมายในการออมนั่นคือการสร้างหลักประกันในอนาคต แต่พนักงานจะไม่เลือกออมในทางเลือกที่มีความเสี่ยงสูง อาจเป็นเพราะขนาดของเงินออมอาจจะไม่มากนักหากนำไปลงทุนที่มีความเสี่ยงเงินที่เก็บออมไว้มานานอาจจะหมดลงได้ และด้วยการออมที่ใช้เวลานานย่อมไม่คุ้มค่าในการเลือกออมเงินที่มีความเสี่ยงสูง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Kritsanamar, et al. (2011) ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการออมของผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอัตราการออมเฉลี่ยร้อยละ 32 ของรายได้ประจำ ผู้ออมให้ความสำคัญต่อการจัดสรรเงินออมไปลงทุนซื้ออสังหาริมทรัพย์มากเป็นอันดับหนึ่ง

เนื่องจากการเชื่อว่าการลงทุนประเภทนี้มีความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนในตราสารการเงิน รวมทั้งความจำเป็นในเรื่องที่อยู่อาศัย

สุขภาวะทางการเงินของพนักงานโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานมีสภาพคล่องทางการเงินต่ำ มีการจัดการกับหนี้สินที่ต้องชำระอยู่มาก จึงส่งผลให้สุขภาวะทางการเงินน้อย แต่ขณะเดียวกันพนักงานก็มีความพยายามที่จะแสวงหาโอกาสในการลงทุนเพื่อสร้างความมั่งคั่งทางการเงินให้กับตนเอง เพราะเห็นว่าการออมและการลงทุนมีความจำเป็นต่อตนเองมากขึ้น ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาที่มีผลวิเคราะห์อิทธิพลของความรอบรู้ทางการเงิน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเงิน และพฤติกรรมทางการเงินต่อสุขภาวะทางการเงิน (Xiao, Chen, and Chen, 2013) ผลการวิจัยพบว่าความรอบรู้ทางการเงิน และการรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเงินไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อสุขภาวะทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอธิบายไว้ว่า แม้บุคคลมีความรอบรู้ทางการเงินก็อาจจะไม่เป็นสิ่งยืนยันได้ว่าบุคคลนั้นจะมีสุขภาวะทางการเงินที่ดี เนื่องจากการที่บุคคลมีความรู้แต่ไม่ได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องก็อาจจะมิสุขภาวะทางการเงินที่น้อยกว่า ในขณะที่บุคคลที่มีความรอบรู้ทางการเงินที่ต่ำกว่าแต่เป็นผู้มีวินัยในการใช้จ่ายเงิน มีการเก็บสะสมสินทรัพย์อย่างเหมาะสมก็อาจจะมีสุขภาวะทางการเงินที่ดีกว่าบุคคลที่มีระดับความรอบรู้ทางการเงินที่สูงกว่าก็ได้

2. เปรียบเทียบสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ความสมดุลระหว่างรายรับรายจ่าย การจัดการกับหนี้สิน ภาพรวมของรายได้ ประสิทธิภาพการลงทุนหรือความรู้ในสินทรัพย์ และภาพรวมสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางการเงิน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงิน เพื่อรักษาสภาพคล่องทางการเงิน รู้วิธีในการชำระหนี้เพื่อเสียดอกเบี้ยน้อยที่สุด และหาโอกาสในการสร้างความมั่งคั่งทางการเงินให้กับตนเองมากกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่ไม่สูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Niram (n.d.) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพทางการเงินที่ดีของประชากรในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีผลต่อสุขภาพทางการเงินที่ดีของประชากรในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยความแตกต่างกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาจำนวน 3 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. มีความคิดเห็นต่อสุขภาพทางการเงินที่ดีในภาพรวมต่ำกว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี, 2) กลุ่มระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. จะมีความคิดเห็นต่อสุขภาพทางการเงินที่ดีในภาพรวม ต่ำกว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและ 3) กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อสุขภาพทางการเงินที่ดีในภาพรวม ต่ำกว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

บริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3 บริษัท ในจังหวัดราชบุรีจึงควรสร้างความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้กับพนักงานทุกคนทุกระดับ เพื่อให้พนักงานมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมากขึ้น นอกจากนี้ ควรประสานงานกับธนาคารให้เข้ามาให้ความรู้และมา

เป็นที่ปรึกษาในการออมและการลงทุนให้กับพนักงาน เพื่อพนักงานจะได้มีความรู้ความเข้าใจในการออมและการลงทุนมากยิ่งขึ้น สำหรับพนักงานต้องมีการตั้งเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินให้ชัดเจน เช่น ระยะเวลาที่คาดหวัง 1 ปี 5 ปี เป็นต้น ในการเก็บเงินหรือการลงทุนในสินทรัพย์ตัวใดตัวหนึ่งเพื่อกระตุ้นให้มีการเก็บเงินหรือเพื่อสร้างฐานะความมั่นคงของตนเองให้ตรงเป้าหมายที่ชัดเจน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กับสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสุขภาวะทางการเงินที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อพนักงานมีการเก็บออมเงินไว้ในอนาคต มีการลงทุนในรูปแบบต่างๆ จัดการรายได้ทุกเดือนเพื่อสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด มีการออมเงินกับสินทรัพย์ในหลากหลายรูปแบบ มีการศึกษาวิธีการจัดสรรเงินเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตหลังการเกษียณได้อย่างไม่เดือดร้อน และใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่กฎหมายกำหนด เพื่อที่จะไม่ต้องเสียภาษีที่มากเกินไป สิ่งต่างๆ ที่มีการวางแผนจะส่งผลให้เมื่อพนักงานเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝัน ไม่ว่าจะเป็นประสบอุบัติเหตุ ป่วยจนไม่สามารถทำงานต่อไปได้อย่างกะทันหัน จะมีเงินสำรองใช้เลี้ยงชีพได้ ในด้านภาระหนี้ก็จะสามารถชำระหนี้ตามระยะเวลาดำหนดชำระในแต่ละเดือนได้เต็มจำนวนตามยอดชำระหนี้ และมีโอกาสสร้างความมั่งคั่งทางการเงินให้กับตนเองได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Niram (n.d.) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพทางการเงินที่ดีของประชากรในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการดำรงชีพ ได้แก่ ด้านการลงทุน ด้านการปลดหนี้และด้านความรู้เกี่ยวกับการเงิน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อสุขภาพทางการเงิน ด้านมีการลงทุนและการออม โดยด้านความรู้เกี่ยวกับการเงินมีอิทธิพลสูงสุด รองลงมา ด้านการปลดหนี้ด้านการลงทุน และ พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการดำรงชีพ ได้แก่ ด้านการมีเงินเก็บสำรองมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสุขภาพทางการเงิน ด้านมีการลงทุนและการออม โดยผลทดสอบแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการดำรงชีพมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงสุขภาพทางการเงินที่ดีของประชากรในกรุงเทพมหานคร ด้านมีการลงทุนและการออมได้ร้อยละ 46.50% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3 บริษัท ในจังหวัดราชบุรี จึงควรมีมาตรการต่าง ๆ จูงใจและชักชวน ให้พนักงานเห็นประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และการออมเงิน เช่น การให้ความรู้ด้านการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองและครอบครัว เพื่อให้พนักงานเห็นภาพของฐานะการเงินเพื่อหาหนทางในการประหยัดและเก็บออมเงินได้มากขึ้น สร้างค่านิยมในการใช้ของให้คุ้มค่า ใช้ของที่ผลิตได้เองหรือทำงานที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย หารายได้พิเศษช่วงเวลาวางจากงานประจำเพื่อการวางแผนเงินที่มากขึ้น

4. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมออม กับสุขภาวะทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี

พฤติกรรมออมมีความสัมพันธ์กับสุขภาวะทางการเงิน ที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อพนักงานมีการออมเงินมากขึ้น ออมในหลากหลายรูปแบบทั้งออมเงินกับสถาบันที่เชื่อถือได้ ออมโดยการซื้อ

ทองคำ ที่ดิน แร่ ถูเงินสดไว้อย่างมากมาย หรือออมเงินที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น เช่น หุ้น เป็นต้น จะส่งผลให้พนักงานมีโอกาสรูปร่างความมั่งคั่งทางการเงินให้กับตนเองได้ และมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดีขึ้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็จะสามารถมีเงินสำรองใช้เลี้ยงชีพได้ ในด้านของภาระหนี้จะสามารถชำระหนี้ตามระยะเวลาที่กำหนดได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพทางการเงินที่ดีของประชากรในกรุงเทพมหานคร (Niram, n.d.) ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการดำรงชีพ ได้แก่ ด้านการลงทุน ด้านการปลดหนี้และด้านความรู้เกี่ยวกับการเงิน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อสุขภาพทางการเงิน ด้านมีการลงทุนและการออม โดยด้านความรู้เกี่ยวกับการเงินมีอิทธิพลสูงสุด รองลงมา ด้านการปลดหนี้ด้านการลงทุน และ พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการดำรงชีพ ได้แก่ ด้านการมีเงินเก็บสำรองมีอิทธิพลเชิงลบต่อสุขภาพทางการเงิน ด้านมีการลงทุนและการออม โดยผลทดสอบแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการดำรงชีพ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงสุขภาพทางการเงินที่ดีของประชากรในกรุงเทพมหานคร ด้านมีการลงทุนและการออมได้ร้อยละ 46.50% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม กับสุขภาพทางการเงิน ของพนักงานบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ภาครัฐควรส่งเสริมนโยบายการให้ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้กับประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีความมั่นคงทางการเงิน มีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี มีเงินเหลือใช้ ไม่ต้องลำบากในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเลือกกลุ่มประชากรในสาขาอาชีพทั้งภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงสุขภาพทางการเงินของประชากรที่หลากหลาย อันจะนำมาซึ่งภาพรวมในเรื่องสุขภาพทางการเงินของบุคคลในสภาพสังคมปัจจุบัน
2. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเลือกใช้เทคนิคในการวิจัยอาจจะนำการสัมภาษณ์เชิงลึกมาใช้ร่วมในการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้มุมมองการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการออม และแนวทางในการมีสุขภาพทางการเงินที่ดีมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

Bank of Thailand. (2017). **Thailand economics report 2017**.

<https://www.bot.or.th/content/dam/bot/documents/en/thai-economy/state-of-thai-economy/annual-report/annual-econ-report-en-2017.pdf>. 20 August 2022.

Brounen, D., Koedijk, E. K., & Pownall, R. (2016). Household financial planning and savings Behavior. **Journal of International Money and Finance**, 69(1): 95-107. (In Thai)

Farrell, L., Fry, R. L., & Risse, L. (2016). The significance of financial self-efficacy in explaining women's personal finance behavior. **Journal of Economic Psychology**, 59(1): 85-99.

Kritsanamar, P., Chaipani, P., Vanikkul, M., Silacharoen, R., & Supakitcharak, N. (2011). Household Saving Behavior and Determinants of the Forms of Saving and Investment in Bangkok Metropolitan and Perimeter. **Chulalongkorn Business Review**, 33(129): 93-120. (In Thai)

Laokha, R. (2020). **Personal Financial Planning of Higher Vocational Certificate Bangkok Technical of Business Administration Vocational College**. Bangkok: Ramkhamhaeng University. (In Thai)

Niram, C. (n.d.). **Factors affecting the good financial health of citizens in Bangkok**.

Retrieved on 15 March 2024 from

<https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin92/6214155573.pdf> (In Thai)

Nusith, A., Rachapradit, P., Jampachisri, K., & Adereksombat, K. (2014). Factors explaining retirement saving adequacy for employees in Thailand. **Journal of Business Administration** 37(114): 39-52. (In Thai)

Pialuprasidh, P. (2017). **Awareness of working people towards financial planning for retirement**. Master of Business Services Degree Thesis: Mae Fah Luang University. (In Thai)

Tiwasasit, A., Chutivong, N., Vongchavalitku, B., & Ponklang, P. (2021). A Model of Factors Controlling the Financial Well-being of Earners in Northeastern Thailand. **Hatyai Academic Journal** 19(1): 73-92. (In Thai)

Wongchan, R. (2010). **Personal Financial Management**. Bangkok: Stock Exchange of Thailand. (In Thai)

Xiao, J. J., Chen, C., & Chen, F. (2013). Consumer financial capability and financial satisfaction. **Social Indicator Research** 118(1): 415-432.

Yamane, T. (1973). **Statistics: an introductory analysis**. New York: Harper & Row.

Zhengsen, Y. (2021). **Factors Affecting Saving Behavior of Generation Z Employees**.
Bangkok: Dhurakij Pundit University. (In Thai)